

V. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
minden vasárnap
ára 3 óra 1 fjt 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, sept. 10.
1871.
37. szám.

~~gyűjtőkönyv~~
öt előfizető után
tisztelet-példány jár.
Egyes példány ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:
VÁROSHÁZTÉR 6. SZ.
ide küldendő mindenféle kéz-
irat, mely „Ludas Matyi“-nak
van szánva.

Quid tunc? . . . ?

— egy politikus csizmadiának. —

Bánom, hogy tavál azt irám fel
Májszter uram ajtajára:
„Üljön kend a legények közé,
És vigyázzon a munkára,
Ott a tőke mellett majd újra
Egészséges lesz és vidám,
Azért hát el ne felejtse kend
Ne sutor ultra crepidam“!

Ugy látszik, hogy megfogadta kend
Tanácsomat egy időre,
S jól is ment . . . de politikája
Ujra zavaros és dőre!
Ugy látom, hogy megint szeretne
Ministeri topánt varrni, —
Azért kezdi ismét a csirizt
Oly furesán össze kavarni!

Azt hittem én eddig, hogy kelmed
Tös-gyökeres csizmadia,
Most látom át, hogy e nevezet
Kendre nézve paródia..
Vagy tán ismét az a fránya víz
Zavarta össze az eszét?
Füreden csavargott kend megint..
Hallottam minap a neszt!

Azóta megint híg a csiriz,
Látszik — kelletlen a sámfa..
A fontos-talpu pógár munka
Nem igen vétetik számba!
Megint holmi kamásli-félét
Szeretne kend masinázni,
Hiába! a szurok soh'se fog
A kend kezéről leázni. —

Mepián

Megismerik politikáját,
Reá bárminő ruhát ad...
Megismerik arról, hogy sántít,
És lépten — nyomon fenakad!
Addig kalkulálunk nagy bölesen
Id'—oda egymást fordítunk,
Hogy egyszer csak ne tovább! osztán
Azt kérdi kend: nohát quid tunc?!

Ezért osztán oly lanyha, gyenge
Kend ellenzékeskedése, —
Ezért török el a szabásnál
Dikiése, vagy metsző kése;
Ezért nem ragadt meg a szurok
A jó kilencz-nyüstös dratván....
A politikai hullámmat
Kendre májsztram igen hatván.

Már ha például, az történnék:
Hogy András mester megbukna,
S helyébe a kendtek érdemes
Czéh-mestere oda jutna,
Quid tunc? ezt kérdi bölesen a májsztram?...
Még el sem ejténk a medvét,
'S kend már is az ily fura kérdés
Föltevésben leli kedvét!

Lám a másik czéh emberei
Hogy lovagolnak most rajta!
Hogy kendtek biz nem mernek semmit,
Mert hát mind oly fuser-fajta...
Hogy maguk se akarják kendtek
A többséget a czéh-házban,
Mert nem tudnának semmit tenni...:
'S így maradnak kendtek páczban!

Lám az Ellenőr is sokallja
Azt a mis-más politikát,
Ugy látszik hogy ő is megunta
A ezismadia taktikát!
'S mondja: „ha megindul a „Vezér“
Közülünk bizonyosan egy
Akár Menyus, — akár Bódié
Legyen az a lap, de el megy!! —

Hogy az az egy kend legyen, az szent!
Lám mily kaptafához mérik
A talpbőrt kendnek, azok a kik
Politikáját ösmérik!
El hát azzal a kamáslival
Mit sem ér e komédia —
Legyen kend, a mi volt ezelőtt
Tösgyökeres ezismadia.

Nagy Bögös.

Szabadkai életképek.

XXXII. kép.

Lénárd Máté keserve.

Oh én boldogtalan! — Egy vásár.... és én
örökre megsemmisültem.... kedves ökreim!...
Túl adni rajtatok!... Irgalmatlan kegyetlenség! —
Érdemeimet ily módon áruba boesátni: hallatlan hálát-
lanság! — elviselhetlen szerenésatlenség! — örök gyász
életemre! — Ki fog ezentúl terheimen könnyíteni?!

— Én Dr. Tretyák*) — a személyesített öreg
bérese. — Igaz, eddig bérese voltam az ön ökörfoga-
tának: most pedig rudasa leszek a politikai lappá

*) Temetőt még nem láttunk doktor közreműködése nélkül.

Szerk.

alakult 67-es czégü „Bácskák“-nak. — Sohase despe-
ráljon kedves principálisunk; a mit ön vesztett az ökörfoga-
tában: azt kétszeresen megnyeri a „Bácskák“-
ban; mert valamint a virilis szavazat megmenti
az alkotmányt: úgy a közösgyesbüzü „Bács-
kák“ megmenti a Deákpartot, és akkor ismét mi fogunk
ujjonezozni — pedig a javából. — Majd meglátja ön,
ha a „Szegedi Híradó“ szabadkai Jóskója,
a mutatvány-számban kiadja a tökfilkót (mert
abban legerősebb) hogyan fog elüle retirálni a piros
felső?! — Hanem egy áldozatra mégis felkérjük: le-
gyen főispánságod correctora a lapnak; mert akkor
biztosak vagyunk, hogy azt, a mi abban írva lesz, senki
sem czáfolhatja meg.

Borsika referense.

Ludas Matyi eredeti távsürgönyei

a salzburgi fejedelmi találkozásról.

- Salzburg.** Sept. 6. d: u: 3 óra. Beust, Hohenvarth és herceg Bismark itt vannak már, csak Andrássy Gyula miniszter elnök hiányzik még.
- Salzburg.** Sept. 6. d: u: 3 óra két másodperc. Az osztrák ez ászá megérkezett számos kíséretével, Andrássy Gyulát is minden perczben várják.
- Salzburg.** Sept. 6. d: u: 5 óra 45 percz. A német császár megérkezett 5 óra 30 perczkor Andrássy Gyula nélkül.
- Salzburg.** Sept. 6. d: u: 3 óra egy másod percz. Andrássy e pillanathban érkezett meg, s a vörös ökörbe szállott. Igen szép frizuráját az egész Salzburg bámulja. Borsszem Jankó nincs kíséretében.
- Salzburg.** Sept. 6. d: u: 6 óra. Nagy udvari ebéd. Andrássy herceg Bismark mellett ült az ebélnél.
- Salzburg.** Esti 8 óra. Herceg Bismark, Beust és Hohenvarth gróf Andrássyhoz mentek tisztelegni. Bismark különösen felkérte a miniszter elnököt, hogy mutassa meg neki Magyarország „minta alkotmányát“ Andrássy nagy sajnálkozását jelenté ki Bismark herceg előtt, hogy azt Terebesen hagyta.
- Salzburg.** Sept. 6. d: u: 3. óra 15 percz Vilmos német császár bemutatá magát Andrássy miniszterelnök előtt, Andrássy a császárt igen nyájasan fogadta. A német császár rendkívüli barátságot tanusított Andrássyhoz, kezét megragadta ezen szavakkal: „Wenn Sie nicht gekommen wären Gráf! gäh's ein Loch in unserer Pauke.“ (Ha ön el nem jött volna gróf ur Salzburgba — dobunkon egy lyuk lett volna.) — Mire Andrássy azt felelte, hogy azt a lukat majd betömi hát ő.
- Salzburg.** Sept. 6. éjjeli 12 óra. Gróf Andrássy, Herceg Bismark, Beust, Hohenvarth miniszterek nem tudnak megállapodni azon fontos kérdés felett, hogy melyik már a leghumorisztikusabb lap az európai continensen? Bismark a „Kladderatsch“, Beust a „Kikiriki“-t, Hohenwart a „Floht“-t a Gyula pedig a „Borsszem Jankó“-t tartja annak.
- Salzburg.** Sept. 7. reggeli 7 óra 7 percz. Andrássy synak az éjjeli felséges álma volt, azt álmodta, hogy Vilmos császár az éjjel kicserélte őt Bismarekkal s megbizta, hogy a nagy Német császárság számára is csináljon oly „minta alkotmányt“ minővel Magyarországot boldogította; mert a németek is szeretnék „mindent megnyerni,“ még Ausztriát is.
- Salzburg.** Sept. 7. Villás reggeli előtt: 30 perczrel. A vörös ökör fogadása „Jut morgen-t“ kíván Andrássynak s nagy alázattal azt kérdezi: hogy mit kegyeskedik ő exellja reggelizni: ő exeja kegyteljes mosollyal válaszol: „jó volna egy sült veréb.“
A fogadás ijedten jegyzi meg: „ja ja, de meg kén lőni elébb. Hol vegyem én azt a nemes valat?
„Hozasson Zemplénből, ottan van elég“ jegyzé meg ő excellentiája szellemdúsan. A vendéglős persze lóhalálában futott a telegráf hivatalba, megrendelni a kívánt verebet.
- Salzburg.** Sept. 7. épen déli 12 órakor. Roppant izgatottság uralkodik, az egész fejedelmi conferentia aligha csőtörtőköt nem mond. A vörös ökör vendéglőse Sátoralja-Ujhelyből azt a sürgönnyt kapta, hogy az egész Salzburgért sem szolgálhatnak egy verébbel, mivel azokat Andrássy gróf még harmad éve mind lepuskázta. Végre is Andrássynak megkelle elégednie villásreggelire egy kis Bismark-szelettel.
- Salzburg.** Sept. 8. Az egész város kihalt. Andrássy elutazott, csupán csak Vilmos császár lézeng még itt néhány kíséretjével.

A pilisi liba-processus.

A pilisi község nevében XXX ügyvéd, pert kezdett özv. B—yné ellen. A pernek az az alapja, hogy a grófné felkerítette a kastély udvarát s ekképen a pilisiek libái, melyek eddig a kastély előtt elterülő pompás pázsiton con amore legelészettek, kizárattak a paradicsomból. A község, illetőleg a prókátora a számos évekig tartó ususra hivatkozva követelte, hogy a libák a grófné fundusára tovább is haboritatlanul járhassanak. A per folyama alatt tanukihallgatásra kerülván a sor, a prókátor ur aztán ilyen kérdő pontokat tett a tanuknak:

Prókátor: Tudja e tanu, hogy a község libái emberemlékezet óta a kastély előtti gyepen privatizáltak?

Tanú: (Csak néz, hol az ügyvédre, hol a bíróra).

Szolgabíró: Talán nem értette tanu a kérdést, tessék ügyvéd urnak még egyszer formulázni. . . .

Prókátor: No megálljon hát kend, világosabban teszem fel a kérdést. Tehát:

tudja e tanu, hogy a község libái ember-emlékezet óta a kastély előtti gyepen praktizáltak?

Tanú: (ujra bámul és ballgat mint a czethal.)

Prókátor (ismétli a kérdést.)

Tanú: Nem értem kéremalássan, mit tetszik kérdezni.

Szolgabíró: Az ügyvéd ur bizonyosan azt akarja kérdezni, hogy emlékszik e arra tanu, hogy a község libái a kastély udvarára jártak legelőre.

Tanú: vagy ugy, így már értem. . .

Szolgabíró: Nohát mit tud erről tanu?

Tanú: Azt tudom teens főszolgabíró uram, hogy az én tudtommal a községnek soha sem volt libája, hanem igen is oda jártak egyik vagy másik szomszédnak a libái a kastély udvarára és az angol kertbe, merhát ottan mindig szép gyepfü volt, de hogy ottan privatizáltak e vagy paraktizáltak, arra biz én meg nem mernék esküdni igaz lélekkel.

Szolgabíró: Mit tud a másik tanu?

Másik tanú: Én is csak azt tudom, kéremátosan, a mit a komám!

Deliberatum est: A kihallgatott tanuk valamásából sem az ki nem tűnvén, hogy a községnek libái lettek volna, sem pedig az constatálható nem levén, hogy ezen libák privatizáltak e vagy praktizáltak a kastély előtt? felperesi község énnélfogva keresetével elutasittatik.

Ez ítélet óta aztán nincs békéje a prókátornak, akármerre megy, azt kérdezik tőle: Te! mit csinálnak a pilisi község libái, privatizálnak e vagy praktizálnak?

Jobboldali

(Notabene: ezt az eszmét Lopszem

Te adsz nekünk, mi meg neked!

Most quittelk vagyunk!

*Er az igazság! éljen a kormány!
éljen a jog!!*

Éljen az infallibilitás!

f u z i o.

Jankótól csente Ludas Matyi.)

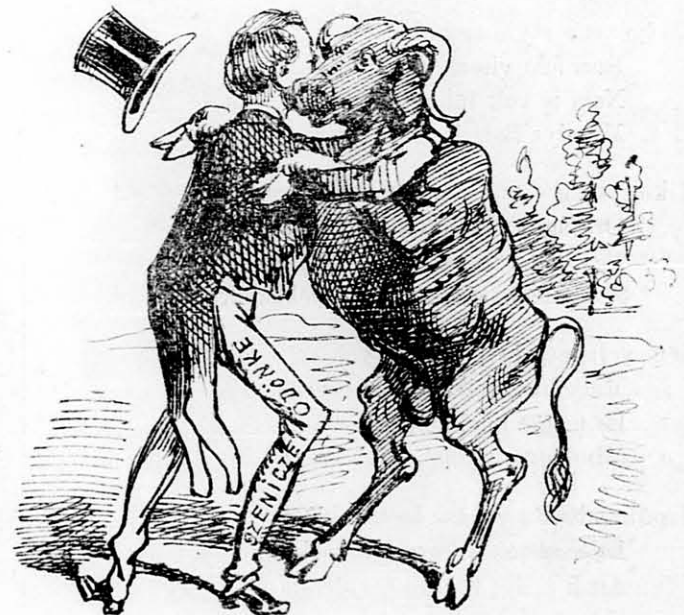
Ex ülegk lesz khültsejnek.

Te csak azt hirdesd, hogy jön muszka, veretik is már a mágy.

*Meglövöthetem őket ungváron megint?
Meg hát!*

*Ugye ismét feláldozod ma...
örötem a jövő követő lástó...*

Három királyok vize Hevesből.

Elindult a régi szent időben,
Keletről Gáspár, Menyhárt, Boldizsár!
Kikről azt hagyta fent a krónika:
Hogy mind a három gazdag szent király.

Czélaltan utazásuknak célja volt,
Rongyos istállóban rongyos jászol,
Csillag világított légszesz helyett,
Vakondok tőrásból állt a páholy.

Gőzmozdony helyett szolgálatot tett
Mindeniknél egy ártatlan szamar.
Hol az éjszaka meglepte őket,
Ott volt az állomás, ott volt a határ.

Nem vittek diplomata könyvet, —
Nem is értették a politikát;
Hanem vittek szamaraik hátán,
Bőven aranyat, tömjént és mirhát. *)

Elrongyolt, porlepett boeskorban
Végre elérkeztek Názáretbe.
Vezette őket a fényes csillag,
Még célhoz nem értek Betlehembe.

És ott mind lerakták zsákjaikat, —
Szamaraikról, s annak tartalmát
A kised Jézus elébe östék,
A sok aranyat, tömjént és mirhát.

Elvégezvén rövid tisztelgésök,
Hazafelé vissza megindultak,
Nem is volt többé csillag vezérök —
Mihelyt Betlehemtől elfordultak.

Mikor pedig elérték határát
Országuknak, csendes bútsüt vettek.
Egy isten hozzádból állt az egész,
S egymásra csak néha emlékeztek.

Nem volt még hírlap, nem volt telegráf,
Mely hirdetné a conferentiát
És mégis mielőtt haza értek,
Mindenütt tudták a historiát.

Megálmodták a juhász bojtárok,
Elbeszéltek a koresmárosoknak,
Azok pedig rögtön tovább adták
Mészárosoknak és molnároknak.

És a mit a nép ezektől hallott.
Azt mint — „biztos forrást“ — konstatalta,
Egy pár szóból állt az egész újság . .
„Megszületett a zsidók királya.“

* * *

Most is elindult volt három király, —
Az egyik délről, — másik nyugatról,
Harmadik a medvék hazájából,
A jeges tenger partjairól.

Nem volt szükségök fénylő csillagra,
Mely világot adott volna éjjel,
A csillag ott tündökölt mellükön,
A sok isten-adta — lovagrendjel.

Nem is keresték a szent jászolt, — nem is
Bucsút járnai mentek Betlehembe.
Mentek csupán, egy kis friss fürdőre,
S diskurálni Gastein és Emsbe.

Csak úgy tódult látni őket a nép . .
Mint Noéhoz a nagy özön vizkor **)
Képviselve volt itt minden. — Vallás,
Nemzetiség, születés, rang és kor.

Találkozásuk szintén rövid volt. . .
Mit határoztak Gasteinbau, Emsben,
E felette rövid pár nap alatt,
Azt nem tudta meg eddig senki sem.

Telegráf oszlop, hírlap-iroda,
Van Pest-Budán, minden uteza sarkon,
Mégis megtört minden bölcsességök . . .
Mint gyenge hajó a sziklás parton.

Hiába találgatnak, hiába
Próbálnak meg minden mesterséget,
Csak hírből ösmerik a valót, mint
Jászkiséri koldús a hét szentiséget.

Az egyik emleget szövetséget,
Védelemre, dacra a poroszszal,
A másik véres harezot jövendőül,
És pedig mihamarább az oroszszal.

A harmadik Oláh országot, — hol,
Kifelé vannak Hohenzollerék,
Nékünk szánja — s mi tőrés tagadás
Velenze helyett fel is illenek.

A negyedik ismét szörnyen megvan
Ijedve a török haragjától,
Megjegyezve mégis, hogyha mozdul,
Véres fővel szalad el Belgrádtól.

*) Nem tudja kend Joskó, nem e a Menyhárt szamara volt arannyal terhelve? mert ha igen, nagyon czélszerű lenne druszájánál aufferolni.
S z e r k.

**) Ne járja kend a bolonját Joskó, hát nem tudja kend, hogy Noét a nép kinevette, és nem is ment hozzá senki, mint saját felesége, fia, és azoknak hitvesei, no — meg a vad állatok.
S z e r k.

Vannak kik Triestet féltve, Olasz-
Francia szövetségről beszélnek.
Mert amint állítják, — ezek viszont
A salzburgi barátságtól félnek.

És így szépen körül vagyunk véve,
Mint két darab száraz fa közé szorult
Fiatallal vagy inkább elvénhedt egér,
Melyre a csapda súlya ráborult.

Én meg ezt hiszem, s tán nem csalódom,
„Bár merre fordul is a szerenese,
Eszendő múlva egy — diszebédnél
Legkapósabb lesz az — a Esau lenese.“ —

Hiszem — „hogy a kinek nem lesz elég
Aránya, tömjenje, és mirhája,
Annak, da boh' priszám, egy év alatt,
Rosszúl fog fesleni — az irhaja.

Joskó Zazravec,
szénegető.

!!! Jegyzőkönyvi kivonat !!!

A pesti kathólikus kaszinó 1871. aug. 31-én tartott
összes és teljes üléséből.

Jelen voltak:

Gróf Kiczráki elnök, —
Páter Trityiroty alelnök, —
Az összes választmányi tagság, —
A Pesten lakó összes tagok,
Néhány vidéki rendes és rendkívüli 's tiszteletbeli tag, —
Páter Makutyi jegyző, —
Dr. Pauper czédula hordó,
S Páter Lóbél de Szigetujfalu mendikás. —

Mely alkalommal:

általános keresztvetés és Ave Mária kiáltás után: —

Gróf Kiczráki elnök úr kenetteljes hangon ékesen előadta: hogy a jövődök titkait örök bölcsességgel igazgató isteni gondviselés, mely annyi hanyatás, vihar és szélvész közepett oly sokszor biztos révbe vezette már az egyedül idvezítő kathólikus anyaszentegyház hajóját, ismét támasztott egy nagyszellemű férfit, ki „nyilthomloku“ kathólikus érzellemmel, — kitünő dialecticával, — a legragyagóbb jézuita force-al, szóval az egyedül idvezítő anyaszentegyháznak leginkább inyére szolgálólag fejtette ki, a *Pesti Napló* — reggeli kiadás — 199. számában, miszerint az egyedül idvezítő csalhatatlansági dogmának az iskolákban tanítását, sem az iskolaiszékek, — sem az iskola-tanácsok, sőt még maga az állam sem akadályozhatja. —

Ezen nagyszellemű, széles tudományu, „nyilt homloku“ kathólikus érzellemmel ékeskedő, kitünő dialectica 's a legragyagóbb jézuita force-al tündöklő férfiú pedig senki senki más, mint **Zichy Antal** pest-buda i főtanfelügyelő 's kir. tanácsos úr (általános éljen! dörgő éljenzés, — háromszázszoros éljen!)

Kitünő tapintattal említé továbbá elnök ő nagyméltósága, hogy ámbár ő teljesen és tökéletesen meg van arrol győződve: hogy a magyar szent Sion ügyért oly lelkesen buzgólkodó főpapság áldozatot nem ismerő erszénye szerze meg e kitünő férfit az egyedül idvezítő csalhatatlansági dogmának: mégis idszerűnek látja, ha a szent gyülekezet az isteni bölcs gondviselés tiszteletére egy ünnepélyes Te deum-ot énekelend. általános helyeslés) e végből társulati rendes tag **Török János** és **Szilágyi Virgil** urakat felszólítja, hogy a Te deumot intonálják, (kik azonban születésükre nézve eretnek kálomisták levén 's csak később térvén meg az egyedül idvezítő anyaszentegyház kebelébe, oly hamisan intonálnak, hogy az elnök kénytelen önmaga intonálni.) —

Az éneklés után elnök ő nagyméltósága folytatólag megemlíti, hogy ámbár az új proselyta **Zichy Antal** úr, cikkje végén egy igen veszedelmes tételt állít fel, ezt nevezetesen: „a pap ma már polgár salattvaló mint akárki más“, holott egyedül idvezítő szentegyházunk dogmái szerént a pap, — pap, és se polgár, se hazafi, se alattvaló, se családtag, és az ő püspökén s pápáján kívül, se istent, se királyt, se császárt, se fejedelmet, se hazát, se országgyűlést, sőt még tanfelügyelőt se tartozik 's nem is szabad ismerenie; hanem testével, lelkével, pénzével, mindenével a szentséges és csalhatatlan pápa ügyét tartozik előmozdítani, mindazáltal, hogy az egyedül idvezítő anyaszentegyháznak 's a mindenek felett szent csalhatatlansági dogmá nak ezen új felkent lovagja érdeme szerént jutalmaztassék, elnök úr ő nagyméltósága indítványozza: hogy nevezett kitünő tulajdonokkal ékeskedő **Zichy Antal** úr a pesti első kathólikus kaszinó tagjai közé tiszteletbeli alelnök 's rendes igazgató választmányi tagul ünnepélyesen és pedig általános köz-felkiáltással beválasztassék, (általános helyeslés) 's e jegyzőkönyvi kivonat ő nékie a társulat rendes közlönye a **Ludas Matyi** útján tudtára adassék. —

Kelt mint fent.

Páter Makutyi, Jegyző. —
Dr. Paaper, czédulahordó. —
Páter Lóbél de szigetujfalu, mendikás. —

Eredeti levelek.

Tejös szerkösztő ur!

A *Ludas Matyi* 36-ik számában Hajagos János köcskeméti pógártársam az ü nőmös városuk és szömélyük szépítésére aztat állítja: hogy bizonyos pofozkodi Szücs Imre Köcskemét város kinyös és kihorvátömözött kapitánya nem köcskeméti születésű, hanem nagykörösi eredetű; minélfogva az igazság földerítésére kikölli jelöntenöm: hogy nevezött pofozkodi ur ősei szörént sem volt soha nagykörösi illetőségű, mi onnan is kitünik, hogy a mi nőmös városunknak mindenkor voltak értelmös és tisztös bábaszonyai, kik vöttek vagy nem vöttek rönделötöt, mindig tudták hogy az olyan pofozkodiféle fajnak nem köll bekötni a ködökzsinorját. Csak esztöt akartam mondani.

Tisztelettel maradtam a tejös szerkösztő urnak

Buz Bálint,

nagykörösi pógár a temető oldalon.

Diskurszus

Iezig szomszéd és Mihály gazda között.

Iezig: Látta már khend a Herr gráf Lónyay palutháját a mit a bodaivár uldalára építettett ő excellentiája?

Mihály: Láttam, még törtem is a fejemet rajta, hogy mit jelenthet a palota homlokzata fölé helyezett méhkas és azon egy pók..

Iezig: Nem pók az Mihály gazda, hanem méh...

Mihály: Lónyay üttse pók az, ki látott akkora méhet?

Iezig: Hát osztán kbithalálta Mihály gazda az értelmét?

Mihály: Még eddig nem..

Iezig: Pedig lássa khend! az igen egyszerű: a pók azt jelenti a méhkason, hogy a gráf Lunyai behálóztta Magyarországot; a méhkas pedig azt jelenti a palutha humlukzathun, -- hogy ü excellentiája finanszminisztersége alatt megszedte magát derekhasan.

Nyilt kérdés:

a tolnamegyei közgyűlésen aug. 22-én kinevezett protestáns tiszteletbeli hivatalnokokhoz. —

Ha önök a Pesti Napló 198. számának tudósítása szerint protestáns létükre megesküdtek a boldogságos szüz Máriaára a tiszteletbeli hivatalért, mire esküdnének meg egy veres hagyomány? a feleletet elvárja

Ludas Matyi.

Tudomásul a vidéki szülőknek.

Egy vagy két jó családból való tanuló figyermek — kiknek kiképzetése a fővárosban czéloztatik — alól-irotnál egész ellátásra — (tisztan külön szoba, fehérnemű mosatással, jó magyar izlés szerinti koszt, reggeli, ebéd, osonna és vacsora) — méltányos feltételek mellett elfogadtatik. -- Lakásom a városháztéren lévén, mint központhoz közel esik mind a reáliskola, mind a gymnasium, mi tanuló gyermekekre nézve kivált télviz idején igen előnyös. Értekezhetni e tárgyban akár szóval, akár pedig levélbelileg **Pest, városháztér 6. szám alatt.**

Mészáros-Hevessy Antonia,

a „Népszava“ felelős szerkesztőjénél.

Zsiga póstás.

N. J... nak Biharban: „Ha chetnél bāt egyél“ című parodia nagyon is sőtalan: félünk, hogy

megfektüdné olvasóinknak gyenge gyomrát, pedig az ily kholelás világban óvakodnunk kell, hogy efféle comedentiákkal elne rontsuk a publikum étvágyát. **Dunaföldvárra:** a beküldött paksi bizonyítvány élelplapba nagyon is szánandólag komoly lenne. Nem adható.

Viperának: „Mi különbség van Tök Junkó és a disznó között“?

Ennek a talánynak megfejtése hadd legyen az ön érdeme.

Az első magyar iparos olvasó egyesület pénztárnokának Bukarestben: Az előfizetést jul. — deczemberi félévre megkaptuk.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Mészáros Károly.**